

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. října 2017 v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Ihnáta a soudců JUDr. Jaroslavy Miketové a Mgr. Petra Tajduse o odvolání **státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Bruntále a **poškozené D. V.** proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 25.4.2017 č.j. 4T 101/2015-437 v trestní věci **obžalovaného O. N.**, nar. XXX, *takto*:

Z podnětu odvolání státního zástupce a poškozené D. V. se podle § 258 odst. 1 písm. b), d), f) tr.ř. napadený rozsudek z r u š u j e v celém rozsahu a za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se nově rozhoduje, že

obžalovaný

O. N. ,

nar. XXX v XXX, kuchař, bytem trvale XXX,

j e v i n e n ,

že

dne 5.2.2015 kolem 02:30 hodin v obci Malá Morávka, část Ovčárna pod Pradědem, v hotelu Figura poté, co se požitím většího množství alkoholických nápojů a po vykouření jedné cigarety marihuany uvedl do podnapilého stavu, bez vědomí a souhlasu ubytovaných vstoupil

do neuzamčeného hotelového pokoje č. XXX, v němž byly po dobu lyžařského výcviku ubytovány studentky střední školy, a využil spánku ubytovaných, které ležely na spojených postelích, svlékl se do naha, ulehl do postele mezi A. Ch., nar. XXX, a D. V., nar. XXX, otočil se k D. V., kterou nejprve osahával na zadku a poté se snažil vniknout prsty do přirození poškozené D. V., na což reagovala tak, že se otočila a odstrčila ho od sebe, a poté se otočil k A. Ch. a ve svém jednání pokračoval tak, že jí zasunul ruku pod krátké pyžamové kalhoty a hladil ji po zadku, což ji probudilo a odstrčila ho, přičemž v té době D. V. vstala a rozsvítila světlo, načež se probudily ostatní studentky a začaly křičet, a obžalovaný poté opustil hotelový pokoj, a v důsledku jednání obžalovaného se poškozená D. V. léčila s psychickým traumatem,

t e d y

neoprávněně vnikl do obydlí jiného a neoprávněně tam setrval,

t í m s p á c h a l

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit **D. V., nar. XXX, trvale bytem XXX, náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 50.000,- Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená D. V. se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené **Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR**, se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha, náhradu škody ve výši **14.025,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení dne 25.4.2017 ve věci sp.zn. 4 T 101/2015 o vině obžalovaného O. N. přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, za který mu uložil trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku a současně podle § 226 písm. a) tr.ř. zprostil obžalovaného obžaloby pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Dále podle § 229 odst. 3 tr.ř. poškozené D. V. a Zdravotní pojišťovnu ministerstva vnitra ČR odkázal s nárokem na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku včas a řádně podali odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále a poškozená D. V..

Státní zástupce ve svém odvolání uvedl, že odvolání směřuje v neprospěch obžalovaného proti všem rozsudečným výrokům. Státní zástupce v odvolání shrnuje dosavadní průběh trestního řízení, přičemž rozhodujícím pro posouzení je skutečnost, že Nejvyšší soud ve svém usnesení uvedl, že je třeba provést další dokazování, které musí být zaměřeno na to, zda jednání obžalovaného kvalifikované jako znásilnění by mohlo být posouzeno podle jiného ustanovení trestního zákoníku, konkrétně podle § 181 tr. zákoníku. Okresní soud provedl další výslechy svědků a dospěl k závěru, že nedošlo ke způsobení vážné újmy na právech D. V., když nebylo zjištěno, že by událost na ni zanechala výraznější následek, neutrpěla žádné trauma ani v sexuální oblasti, když 14 dní po události došlo k jejímu prvnímu pohlavnímu styku a že její jednání svědčí o určité kalkulaci, když žádala o psychologické vyšetření až s časovým odstupem a k psychologovi chodila jen do léta 2015, přičemž pokud by skutečně potřebovala psychologickou pomoc, pokračovala by v ní i po jednání soudu. Toto hodnocení okresního soudu státní zástupce považuje za nesprávné, protože je jednostranné, i okresní soud nepřihlédl k objektivním skutečnostem, jež byly zjištěny z výpovědi matky poškozené, třídní učitelky a svědka F. E.. Státní zástupce zároveň okresnímu soudu vytýká, že nesprávně rozhodl jednak o vině obžalovaného přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, avšak zároveň vzhledem k tomu, že šlo o jednočinný souběh s jiným trestným činem, nesprávně rozhodl zprošťujícím výrokem. Závěrem státní zástupce uvádí, že okresní soud nesprávně vyhodnotil vážnou újmu na právech, když právo svobodně rozhodovat o svém těle a o svém sexuálním životě je výsostným právem každého člověka, a jednání, které takové právo porušuje, je nepochybně jednáním závažným, způsobilým přivodit vážnou újmu na právech, a to bez ohledu na pohlaví, věk, případnou sexuální zkušenost poškozeného objektu. Pokud se týká výroku o náhradě škody a náhradě nemajetkové újmy, okresní soud nesprávně poškozené odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních s ohledem na zprošťující výrok rozsudku, přestože jednání obžalovaného vůči poškozené D. V. bylo

objektivně prokázáno a rovněž byly objektivně prokázány změny v jejím chování i to, že se na ně léčila. Proto se domnívá, že by náhrada škoda měla být oběma subjektům přiznána. Závěrem navrhuje, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek ve všech výrocích a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Poškozená D. V. ve svém odvolání uvedla, že bylo provedeným dokazováním nepochybně zjištěno, že obžalovaný si vlezl k ní do postele, začal ji osahávat na intimních místech, ruku jí strkal do kalhotek a snažil se o vniknutí do její vagíny. V té době jí bylo 16 let a neměla žádné sexuální zkušenosti a skutečnost, že se jí dočkala poprvé od opilého cizího a neznámého muže, je pro ni otřesným zážitkem pro celý život. Také bylo dostatečně prokázáno, že se již druhý den jejího osahávání probíralo na Facebooku, zhoršilo se její chování ve škole, musela navštívit psychologa, rovněž se rozešla s přítelem, protože již neunesl, že jí dělal terapeuta. Vzhledem k tomu, že zásah do její integrity nebyl vyprovokovaný, má za to, že odškodnění v tomto případě je zcela namístě, a proto navrhuje, aby krajský soud zrušil výrok o náhradě škody a sám rozhodl tak, že obžalovaného uzná povinným uhradit jí nemajetkovou újmu v penězích v rozsahu, jak rozhodl v předchozím rozsudku dne 6.5.2016 č.j. 6To 188/2016-347.

Z podnětu obou odvolání Krajský soud v Ostravě jako odvolací soud podle § 254 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků, které byly napadeny odvoláními, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce je částečně důvodné a odvolání poškozené je důvodné.

Přezkoumáním řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, krajský soud nezjistil žádné vady, které by měly za následek porušení práva na obhajobu obžalovaného, nebo porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci, neboť okresní soud provedl v hlavním líčení důkazy v souladu s trestním řádem a v rozsahu, který mu umožňoval bez pochybností ve věci rozhodnout (§ 2 odst. 5 tr.ř.).

Krajský soud konstatuje, že v dané věci se jedná již o třetí rozhodnutí okresního soudu a třetí rozhodnutí krajského soudu poté, co Nejvyššího soud dne 2.11.2016 ve věci sp.zn. 3Tdo 1358/2016 zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 6.5.2016 sp.zn. 6To 188/2016 a rozsudek Okresního soudu v Bruntále ze dne 16.2.2016 sp.zn. 4T 101/2015 a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Po přezkoumání napadeného rozsudku krajský soud dospěl k závěru, že okresní soud pochybil, když obžalovaného uznal vinným ve výroku ad I) přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku a ve výroku ad II) jej podle § 226 písm. a) tr.ř. zprostil obžaloby ze zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť, jak správně uvádí státní zástupce ve svém odvolání, tyto trestné činy byly spáchány v jednočinném souběhu a v takovém případě je správným postupem okresního soudu vynechat určitou právní kvalifikaci skutkové podstaty, nikoliv částí jednání obžalovaného uznat vinným a částí jednání jej zprostit obžaloby. Vzhledem k tomu, že skutková zjištění okresního soudu byla dostatečně ustálená nejen ohledně zjištění, že vnikl bez vědomí a souhlasu ubytovaných do neuzamčeného hotelového pokoje č. XXX, a jakým způsobem si v hotelovém pokoji počínal, je skutková věta okresního soudu nesprávná, neboť jednání obžalovaného po neoprávněném vstupu do hotelového pokoje má výrazný vliv na míru společenské škodlivosti jednání obžalovaného a následky, které svým protiprávním jednáním způsobil. Krajský soud rovněž uznal jako oprávněnou námitku státního zástupce, že okresní soud nesprávně rozhodl o odkázání poškozených na řízení ve věcech občanskoprávních

s jejich nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy, neboť poškození uplatnili škodu a nemajetkovou újmu včas a řádně a tyto vznikly v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného.

Na základě výše uvedeného Krajský soud v Ostravě podle § 258 odst. 1 písm. b), d), f) tr.ř. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a sám za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. nově rozhodl o vině obžalovaného přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku ve skutkové větě obžaloby s doplněním, že v důsledku jednání obžalovaného se poškozená D. V. léčila s psychickým traumatem. Tato skutková zjištění krajský soud učinil na základě dosud provedeného dokazování, skutková zjištění byla dostatečně odůvodněna v předcházejících rozsudcích okresního soudu i krajského soudu, na které lze plně odkázat a na tomto místě pouze stručně uvést, že obžalovaný je z protiprávního jednání usvědčován výpovědí svědků D. V., A. Ch., I. P., L. K. a M. M.. Závěr o vině přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku nezpochybnil ani Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 2.11.2016 sp.zn. 3Tdo 1358/2016-23.

Krajský soud nevyhověl námitce státního zástupce, že v jednání obžalovaného může být spatřován i přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku, neboť Nejvyšší soud v uvedeném usnesení uvedl, že pro tento závěr dosud není dostatečný skutkový podklad. Byť Nejvyšší soud uvedl, že úkolem nalézacího soudu bude právě tímto směrem zaměřit svou pozornost, neuvedl, jakým způsobem by mohly být objasněny znaky přečinu § 181 odst. 1 tr. zákoníku, a protože skutkové okolnosti byly dostatečně dosud objasněny a dokazování, které provedl okresní soud, směřovalo pouze k následkům, jež byly poškozené způsobeny, nemohl krajský soud jednání obžalovaného posoudit jako souběžně spáchaný přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že by obžalovaný úmyslně uvedl někoho v omyl nebo využil něčího omylu. V této části krajský soud plně respektuje usnesení Nejvyššího soudu, že skutkově nebyl tento přečin prokázán a v sexuálním jednání obžalovaného nelze spatřovat ani zločin znásilnění podle § 185 tr. zákoníku.

Vzhledem k nově vyslovené vině krajský soud nově rozhodl o trestu pro obžalovaného O. N. a po vyhodnocení hledisek uvedených v § 38 a § 39 tr. zákoníku krajský soud dospěl k závěru, že s ohledem na okolnosti trestné činnosti a závažnost přečinu i následky, které byly způsobeny, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, je možno trest ukládat ještě v dolní polovině trestní sazby § 178 odst. 1 tr. zákoníku, ovšem vzhledem na následky jednání obžalovaného je nutno ukládat delší zkušební dobu, než tak učinil okresní soud. Obžalovanému proto vyměřil stejnou výměru trestu v trvání 7 měsíců, avšak výkon tohoto trestu odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců, během které bude sledován řádný život obžalovaného. Takto uložený trest je přiměřený míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného, jeho osobě a má zároveň i preventivní charakter.

Námitka státního zástupce i poškozené D. V. proti výrokům o odkázání poškozených na řízení ve věcech občanskoprávních jsou důvodné, neboť okresní soud nedostatečně vyhodnotil skutečnost, že obžalovaný se svého jednání dopustil během páchaní trestného činu porušování domovní svobody, když v pokoji neoprávněně setrval a zároveň se dopouštěl sexuálně motivovaného jednání vůči poškozené D. V.. I když za toto jednání není obžalovaný trestně odpovědný, neboť nemá charakter trestného činu, je osobnost člověka chráněna občanským zákoníkem, který v ust. § 81 odst. 1 stanoví, že je chráněna osobnost člověka včetně všech přirozených práv, každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého a odstavci 2 stanoví, že ochrany zejména požívají život a důstojnost

člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Zároveň v § 82 odst. 1 občanský zákoník stanoví, že člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. V § 2956 občanský zákoník stanoví, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. V § 2957 je stanoveno, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala. V daném případě je nepochybné, že obžalovaný osaháváním poškozené na intimních místech úmyslně závažným způsobem porušil důstojnost poškozené, její vážnost a čest, když poškozená v důsledku jednání obžalovaného byla nucena vyhledat lékařskou pomoc. Jednání obžalovaného se negativně projevilo v běžném životě poškozené, přičemž tato událost i se jménem poškozené se probírala na Facebooku. Jak bylo zjištěno z výpovědi svědka F. E., poškozená stále řešila osahávání obžalovaným, řešila to, že ji někdo pomlouvá, byla náladová, měla deprese, takže nakonec nebyl schopen zvládnout skutečnost, že musí neustále řešit její špatné nálady a tak se s ní rozešel. Důkazy tedy bylo prokázáno, že obžalovaný podstatně zasáhl do přirozených práv poškozené na důstojnost, vážnost a čest, a je proto namístě, aby za své jednání nesl i občanskoprávní odpovědnost. Vzhledem k uvedeným okolnostem krajský soud jako přiměřené zadostiučinění považuje náhradu nemajetkové újmy v penězích v částce 50.000,-Kč, a proto poškozené tuto částku jako náhradu přiznal a obžalovanému v tomto rozsahu stanovil povinnost ji zaplatit. Jelikož poškozená uplatnila nárok nemajetkové újmy ve vyšší částce, byla se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Zároveň bylo listinami nepochybně prokázáno, že jednání obžalovaného si vyžádalo i lékařskou pomoc pro poškozenou, a proto je obžalovaný povinen zaplatit náklady vynaložené na její léčení Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR ve výši 14.025,-Kč.

Krajský soud závěrem obžalovaného upozorňuje, že ve lhůtě podmíněného odsouzení je povinen vést řádný život, nedopustit se žádného úmyslného protiprávního jednání a zároveň musí vyvinout maximální snahu splnit uložené povinnosti k náhradě nemajetkové újmy a majetkové škody, jinak může soud rozhodnout, že nařídí výkon trestu odnětí svobody v příslušné věznici.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 25.10.2017

JUDr. Milan Ihnát, v.r.
předseda senátu

Digitálně podepsal
Marie Bočková
DN: cn=Marie Bočková,
o=Krajský soud v Ostravě,
ou=Krajský soud v Ostravě,
ou=30004, cn=Marie Bočková,
sn=Bočková,
givenName=Marie,
serialNumber=P148674,
title=protokolující úřednice
Datum: 2017.11.08
10:06:47 +01'00'

Za správnost vyřetování:
Marie Bočková
Máří Bočková